

၅၅၅၅၅၅၅
၅၅၅၅၅၅၅

พิมพ์ครั้งที่สาม ๗,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๓๘

ISBN 974-00-6713-1

ราคาเล่มละ ๑๘.๐๐ บาท

(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้)

องค์การค้ำของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

หนังสือส่งเสริมการอ่าน

ระดับประถมศึกษา

เรื่อง

ดอกสร้อยแสนรัก

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

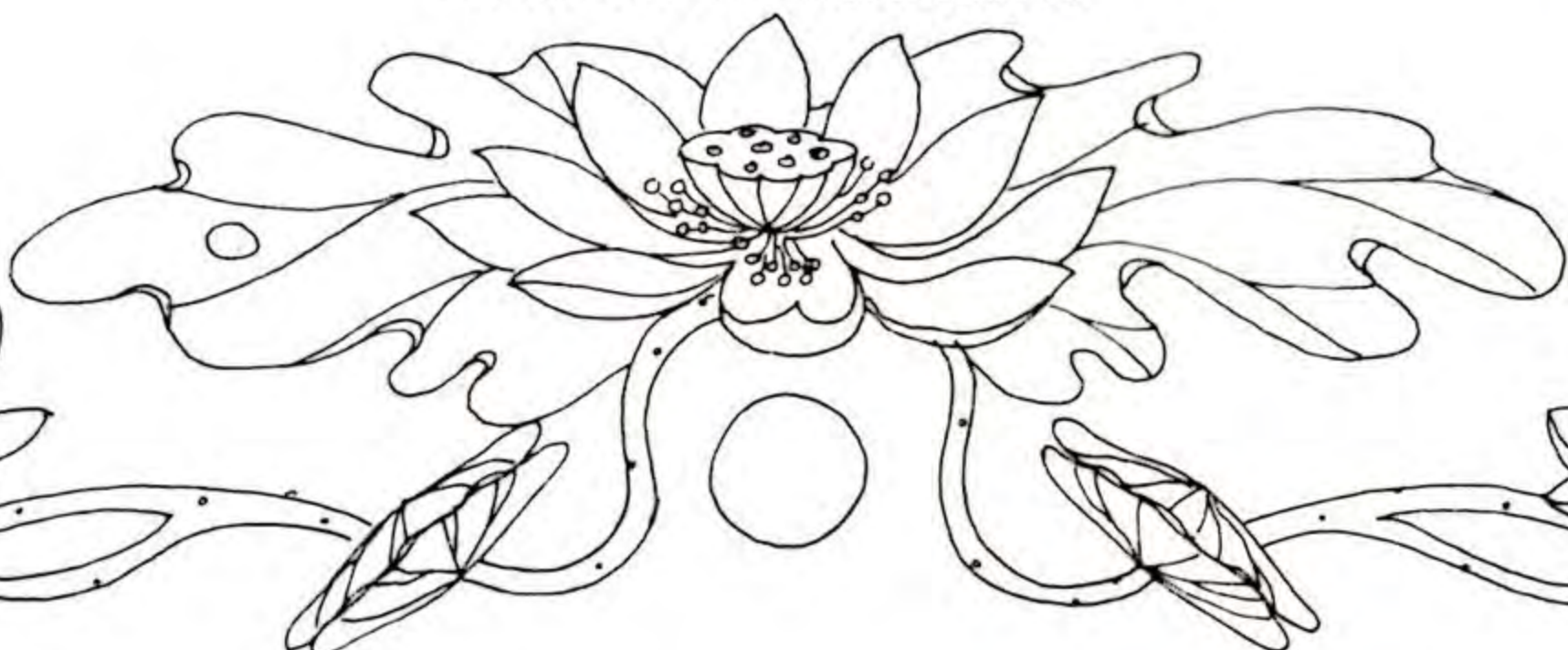
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง ขออนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

- ด้วยกรมวิชาการได้ปรับปรุงหนังสือเรื่อง ดอกสร้อย
สุภายิต ให้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กใน
ระดับประถมศึกษา และใช้ชื่อใหม่ว่า ดอกสร้อยแสนรัก
กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว ขออนุญาตให้ใช้
หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๒๗

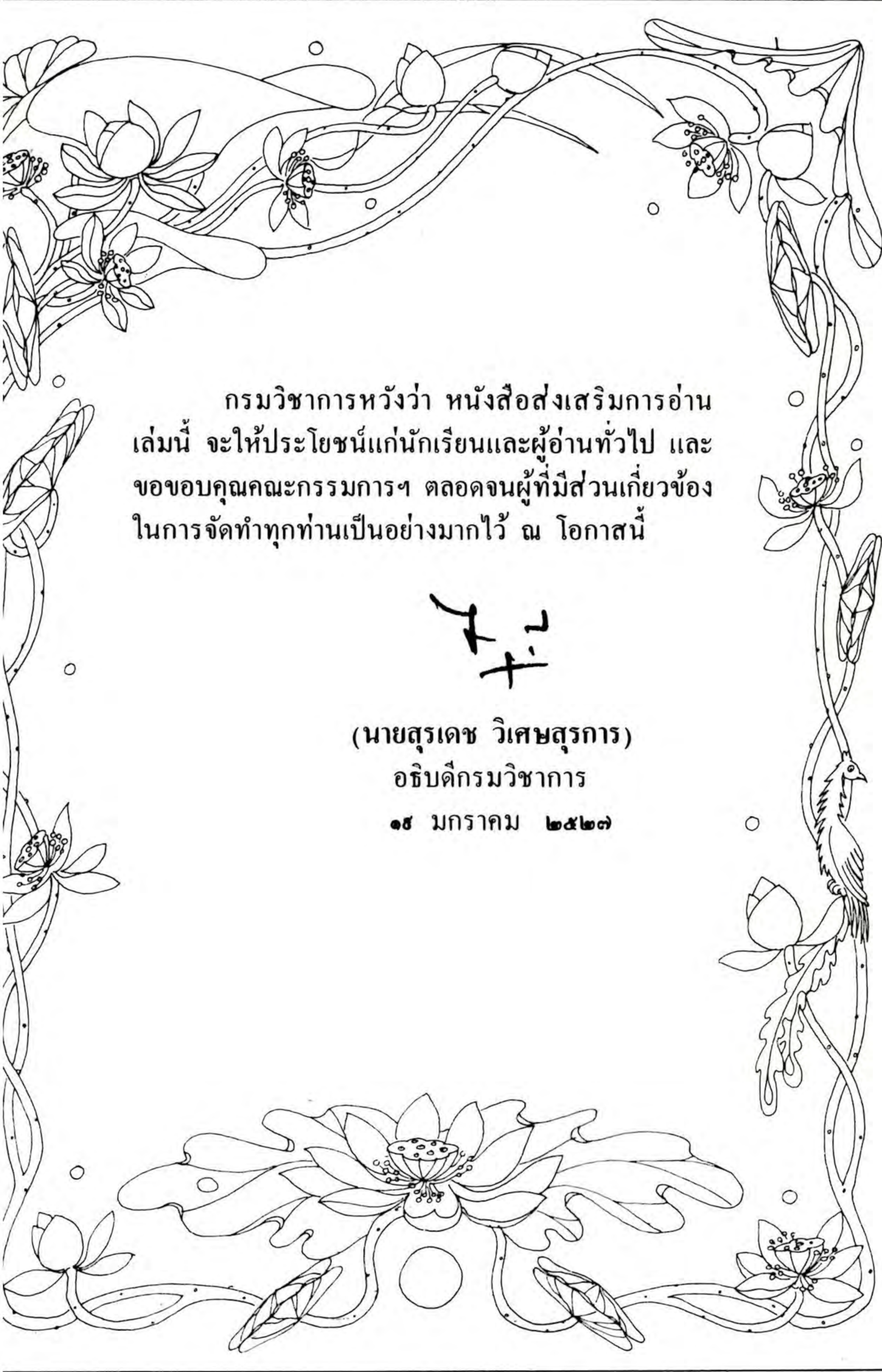
(นายบรรจง ชุตกุลชาติ)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้ใช้หนังสือเรื่อง ดอกสร้อยสุภายิต ซึ่งอยู่ในชุดภาษาไทย ๑ ฉบับ ๔ เป็นบทอาขยานภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้นมานานแล้วนั้นคณะกรรมการปรับปรุงหนังสืออ่านสำหรับเด็ก กรมวิชาการได้พิจารณาเห็นว่า เนื้อหาของหนังสือลักษณะนี้ยังมีความจำเป็นอยู่มากแต่หาอ่านได้ยากในยุคปัจจุบัน เพราะนอกจากจะไพเราะ ได้วรรณรสทางกวีนิพนธ์ ทั้งด้านคำและความหมายแล้ว เนื้อหายังสร้างสรรค์ความคิด ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านด้วย เหมาะที่จะใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านกลุ่มวิชาทักษะภาษาไทยได้เป็นอย่างดี จึงได้มอบหมายให้ นายคมกฤษ เครือสุวรรณปรับปรุงรูปเล่มและวาดภาพประกอบใหม่ให้ทันสมัยและเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า ดอกสร้อยแสนรัก เพื่อใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านระดับประถมศึกษาต่อไป

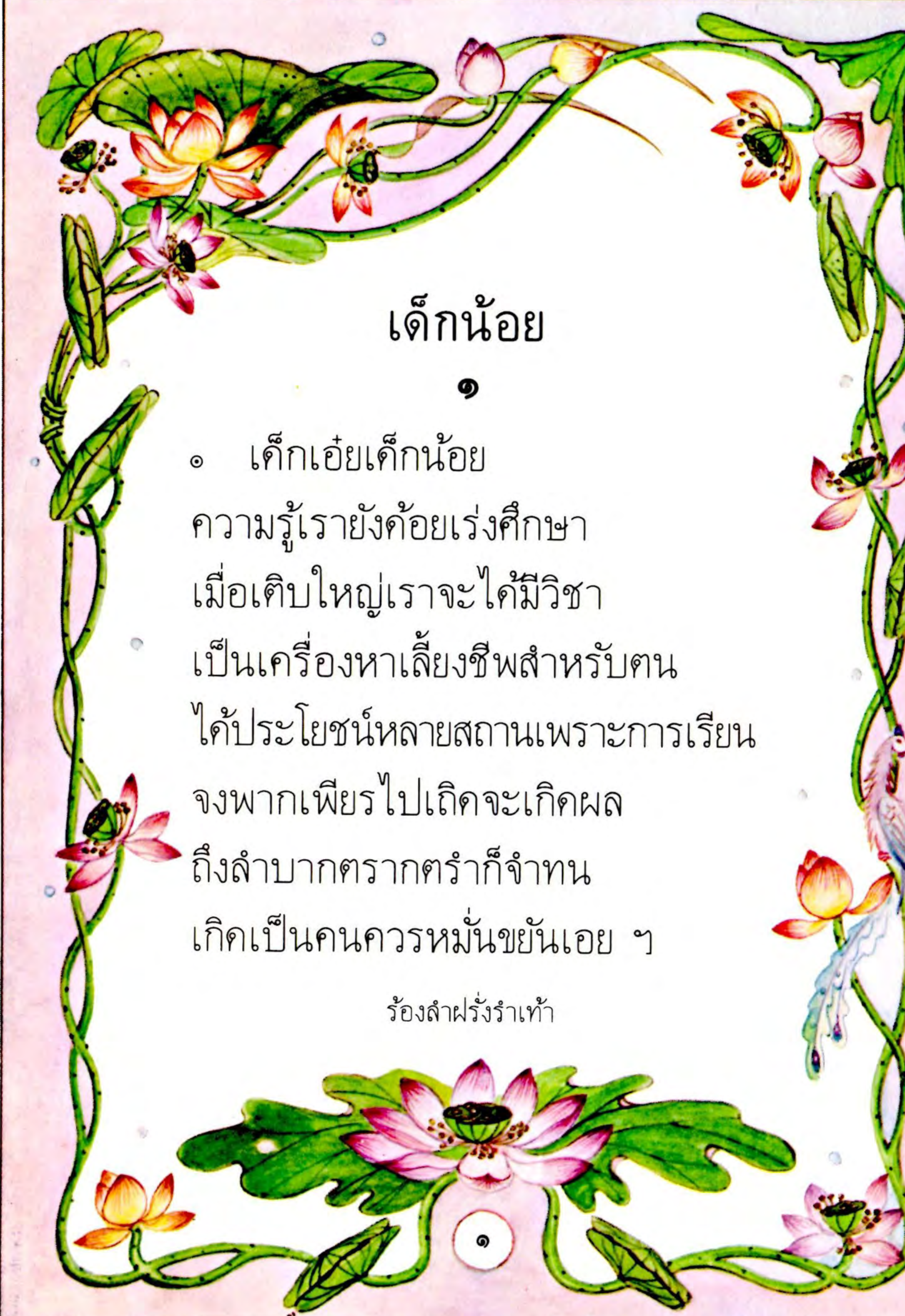
กรมวิชาการหวังว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน
เล่มนี้ จะให้ประโยชน์แก่นักเรียนและผู้อ่านทั่วไป และ
ขอขอบคุณคณะกรรมการฯ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
ในการจัดทำทุกท่านเป็นอย่างมากไว้ ณ โอกาสนี้

วิเศษ

(นายสุรเดช วิเศษสุรการ)

อธิบดีกรมวิชาการ

๑๕ มกราคม ๒๕๒๗

เด็กน้อย

๑

๐ เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังค่อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน

จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย ฯ

ร้องลำฝรั่งรำเท้า

๑

แมวเหมียวแยกเขี้ยวยิงฟัน

๒

๑ แมวเอ๋ยแมวเหมียว
รูปร่างประเปรียวเป็นนักหนา
ร้องเรียกเหมียวเหมียวเคี้ยวก็มา
เคล้าแข่งเคล้าขาน่าเอ็นดู
รู้จักเอารักเข้าต่อตั้ง
คำคำช้านั่งระวังหนู
ควรนับว่ามั่นคงคัญ
พอคุณอย่างไวใส่ใจเอ๋ย ฯ

นายทัก เปรียญ แต่ง ร้องลำแขกบรเทศ

ตั้งไข่มดัมไข่มกิน

๓

๐ ตั้งเอ๋ยตั้งไข่ม

จะตั้งไข่มกลมก็ลุ่มสิ้น

ถึงว่าไข่มจะตัมกิน

ถ้าตกดินเสียก็อดหมดฝีมือ

ตั้งใจเรานี้จะดีกว่า

อุตสาหกรรมอ่านเขียนเรียนหนังสือ

ทั้งวิชาสารพัดเพียรหัดปรีอ

อย่าตั้งคือตั้งไข่มว่าไรเอ๋ย ฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำมกราชานุภาพ

ทรงนิพนธ์ ร้องล้าลมพัดชายเขา

นกขมิ้นเหลืองอ่อน

๔

๑ ปักเอ๋ยปักชิน

นกขมิ้นเรือเรือเหลืองอ่อน

ถึงเวลาหากินก็บินจร

ครั้นสายัณห์ผันร้อนมานอนรัง

ความเคยคุ้นสกุณาอุตสาหะ

ไม่เลยละพุ่มไม้ที่ใจหวัง

เพราะปากเพียรชอบที่มีกำลัง

เป็นที่ตั้งตนรอดคตลอคเอย ๆ

หลวงมลอโยธานุโยค (นก) แต่ง ร้องลำพักชา

๔

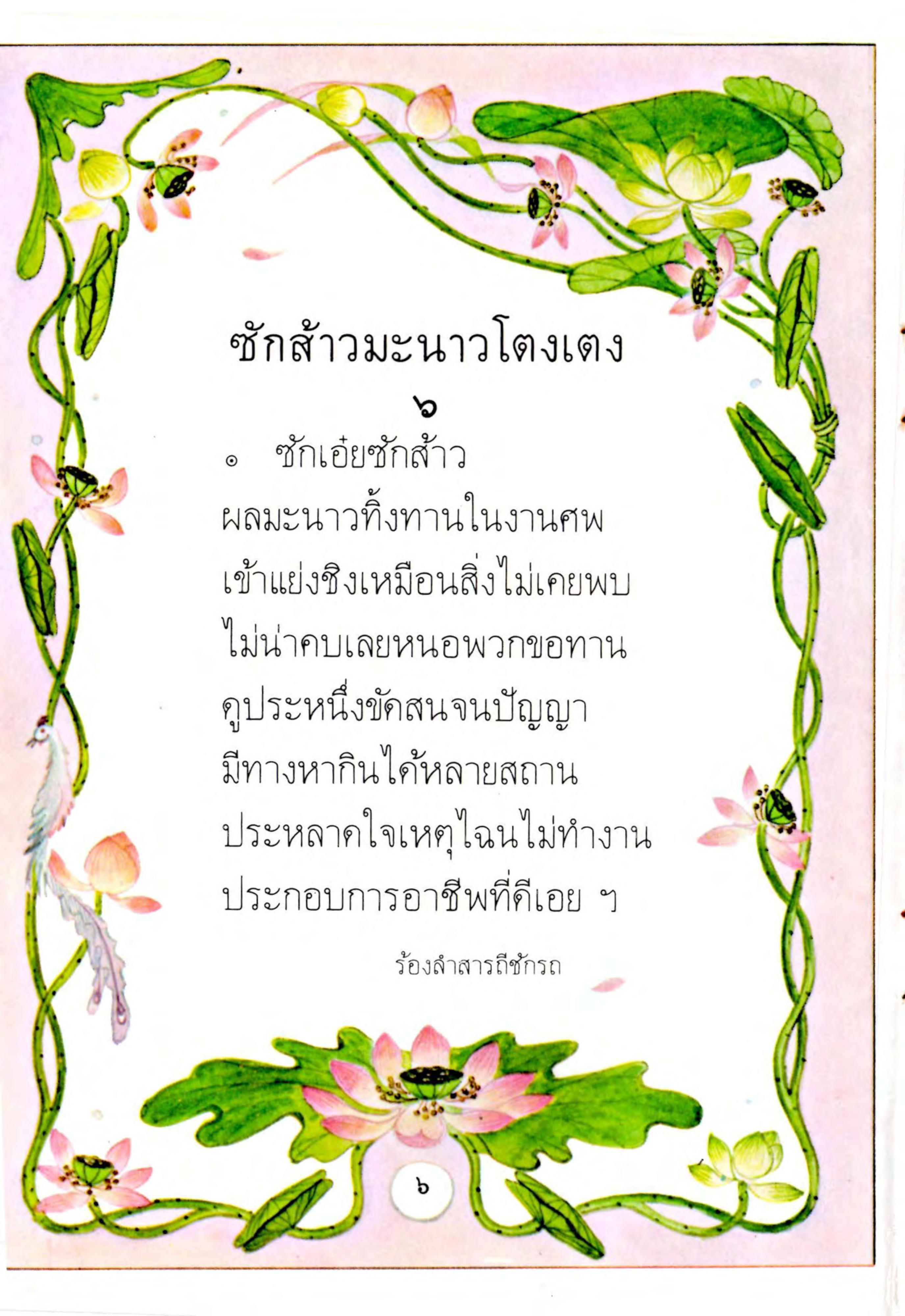
จิงโจ้ไล่สำเภา

๕

๐ จิงเอ๋ยจิงโจ้
เล่นไล่ในลำสำเภาใหญ่
เพื่อออกแรงออกกำลังโดยตั้งใจ
ที่จะให้เข้มแข็งและอดทน
เรานักเรียนต้องไม่คร้านการกีฬา
เรื่องพลศึกษาต้องฝึกฝน
ให้แข็งแรงถ้วนทั่วทุกคน
เพื่อเป็นคุณแก่ตนและชาติเอ๋ย ฯ

ร้องสามอนุรักษาบ

๕

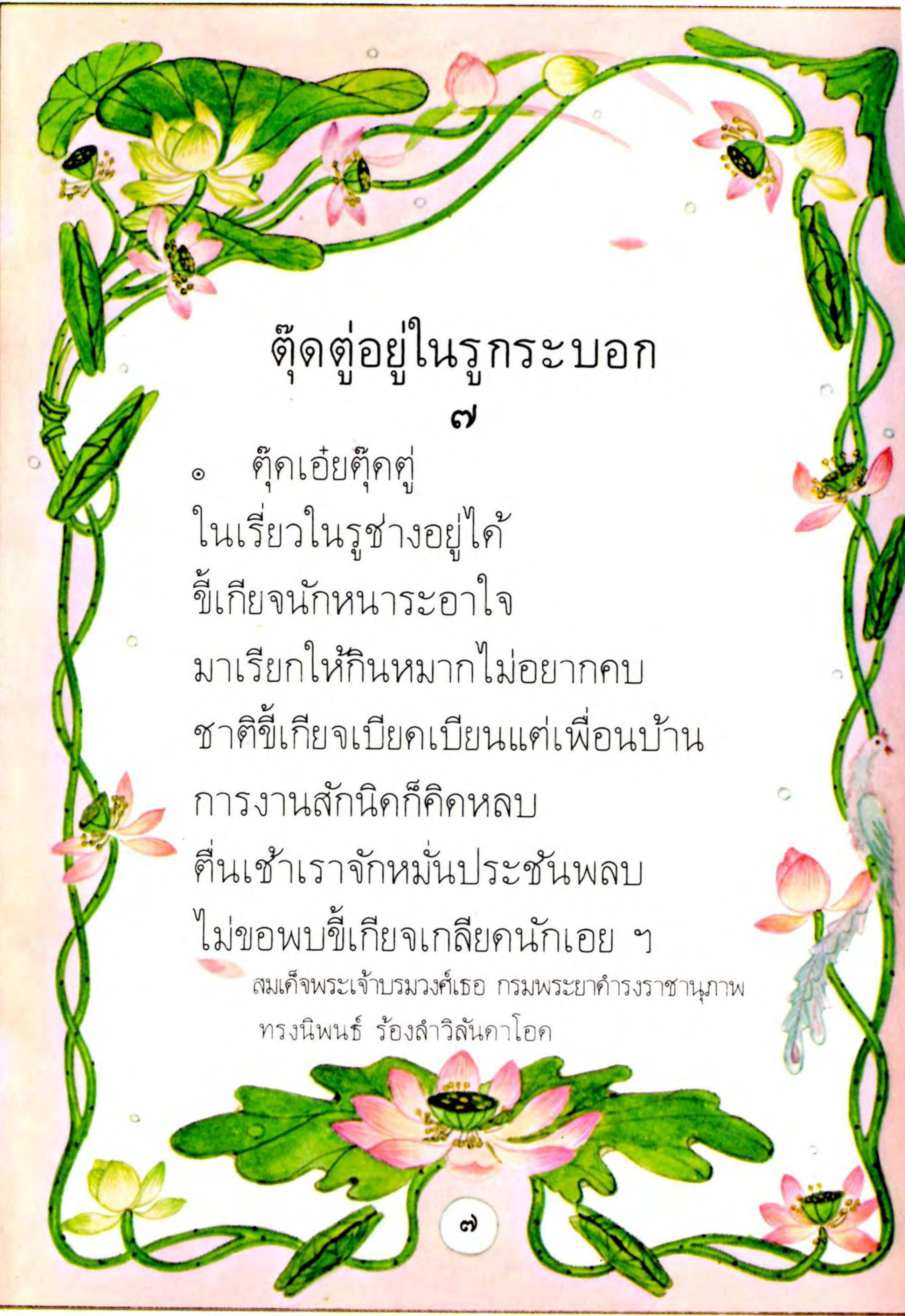
ชักร้าวมะนาวโตงเตง

๖

๐ ชักเอ๋ยชักร้าว
ผลมะนาวทิ้งทานในงานศพ
เข้าแย่งชิงเหมือนสิ่งไม่เคยพบ
ไม่หน้าคบเลยหนอพวกขอทาน
คู่ประหนึ่งขัดสนจนปัญญา
มีทางหากินได้หลายสถาน
ประหลาดใจเหตุไฉนไม่ทำงาน
ประกอบกรอาชีวะที่ดีเอ๋ย ฯ

ร้องลำसारถึชักรถ

๖

ตัดต่ออยู่ในรูปกระบอก

๗

๐ ตัดเอ๋ยตัดต่อ
ในเรือในรูช่างอยู่ได้
ชี้เกียนักหนาระอาใจ
มาเรียกให้กินหมากไม่ยากคบ
ชาติชี้เกียนเบียดเบียนแต่เพื่อนบ้าน
การงานสักนึกก็คิดหลบ
ตื่นเช้าเราจกหมั้นประชันพลบ
ไม่ขอพบชี้เกียนเกลียดคนักเอ๋ย ฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำมกราชานุภาพ
ทรงนิพนธ์ ร้องลำวิสันดาโอศ

นกกึ่งโครงเข้าโพรงนกเอี้ยง

๗

๑ นกเอี้ยงนกกึ่งโครง
หลงเข้าโพรงนกเอี้ยงเถียงเจ้าของ
อ้อยอีเอี้ยงอ้อยอีเอี้ยงส่งเสียงร้อง
เจ้าของเขาว่าหน้าไม่อาย
แต่นกยังรู้ผิดจริง
นักปราชญ์รู้ปลั่งไม่แม่นหมาย
แต่ผิดรับผิดพอผ่อนร้าย
ภายหลังจงระวังอย่าปลั่งเอย ฯ

พระยาพิณิจสารา (ทิม) แต่ง ร้องสำนักกระจอกทอง

๘

เรือเล่นสามเส้นสีบห้าว

๑

เรือเอ๋ยเรือเล่น
สามเส้นเศษวาไม่น่าลุ่ม
ผีพายลงเต็มลำจำตะบม
ไปขวางน้ำคว่ำจมลงกลางวน
ทำขวางขวางรื้อรื้อไม่คี่หนอ
เที่ยวซัดคอกซัดใจไม่เป็นผล
จะก่อเรื่องเคืองข้องหมองกมล
เกิคร้อนรนร้าวฉานรำคาญเอ๋ย ฯ

นายทัก เปரியัญ แต่ง ร้องลำตวงพระธาตุ

๓

นกเอี้ยงเลี้ยงควายเฒ่า

๑๐

๑ นกเอี้ยงนกเอี้ยง
คนเข้าใจว่าเจ้าเลี้ยงซึ่งควายเฒ่า
แต่นกเอี้ยงนั้นเลี้ยงทำงานเบา
แม่อาหารก็ไปเอาบนหลังควาย
เปรียบเหมือนคนทำตนเป็นกาฝาก
รู้มากเอาเปรียบคนทั้งหลาย
หนึ่งงานหนักคอยสมัครงานสบาย
จึงน่าอายเพราะเอาเลี้ยงนกเอี้ยงเอ๋ย ฯ

ร้องลำแขกไซ

โก่แจ้

๑๑

๑ โก่อ๊ยโก่แจ้
ถึงยามซันซันแซ่กระชั้นเสียง
โก่งคอเรื่อรื่องซ้องสำเนียง
ฟังเพียงบรรเลงวังเวงคัง
ถ้าตัวเราเหล่านี้หมั่นนึก
ถึงคุณครูผู้ฝึกสอนสั่ง
ไม่มากนักสักวันละสองครั้ง
คงตั้งแต่สุขทุกวันเอ๋ย ฯ

หม่อมเจ้าประภากร ทรงแต่ง รื่องสำนางนาค

จำใจ

๑๒

๐ จำเอยจำใจ

เพื่อจ้อเต็มทีที่ไม่มีผล

คอกเข้มคอกมะเขือเจือระคน

สับสนเรื่องราวยาวสุดใจ

เขาจำแจวจ้ำพายเที่ยวขายของ

เร่ร้องตามลำแม่น้ำไหล

ชอบรีบแจวรีบจำหากำไร

จำทำไมจำจี้ไม่คี่เอย ๆ

นายทัก เปรียญ แต่ง ร้องลำลั่นลากระทุ้ม

กาจ๋า

๑๓

๑ กาเอ๋ยกาจ๋า

รู้จำรู้จักรักเพื่อน

ไต่เหยื่อเผื่อแผ่ไม่แซะเขื่อน

รีบเตือนพวกพ้องร้องเรียกมา

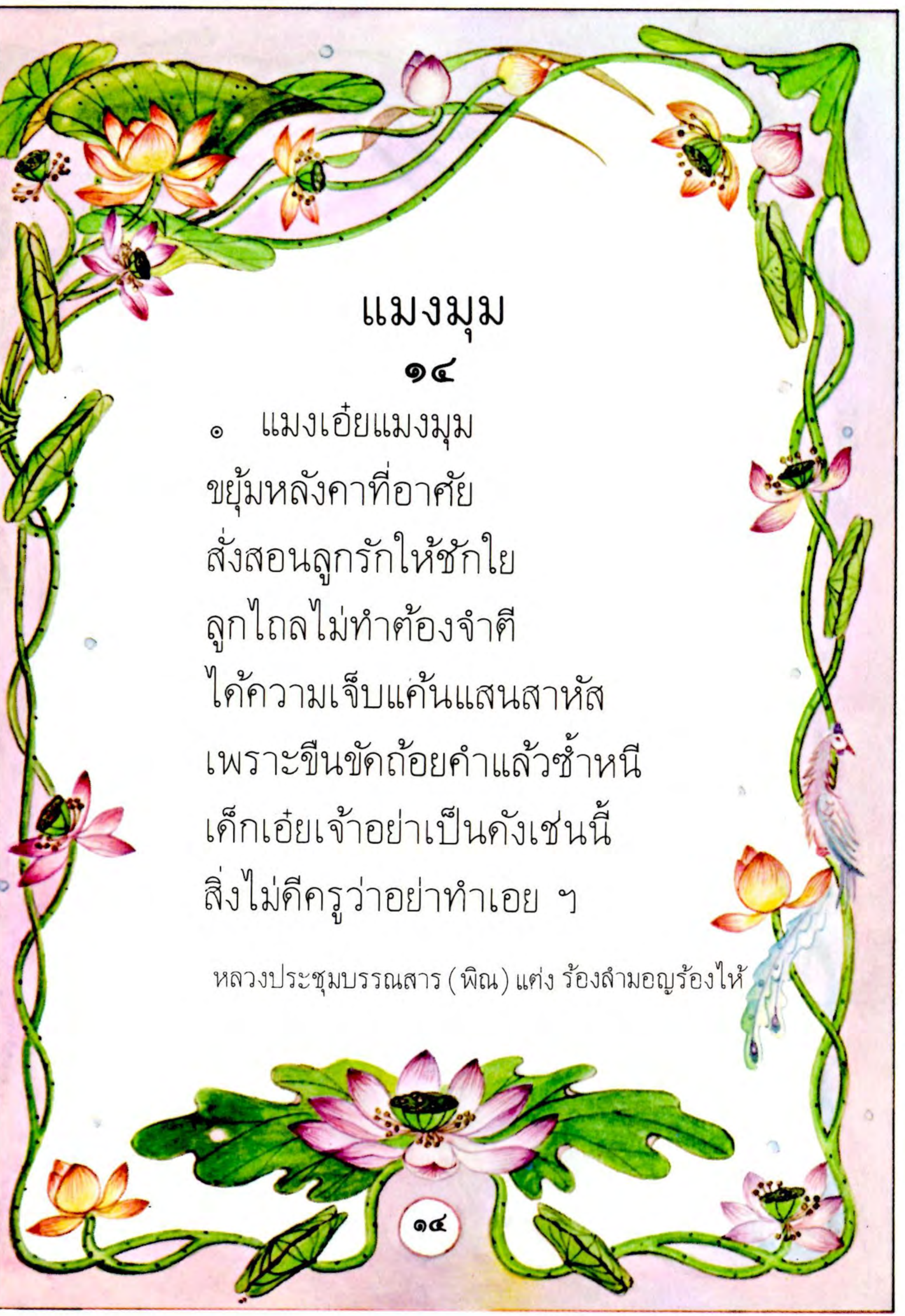
เกลื่อนกลุ่มรุ่มล้อมพร้อมรัก

น่ารักน้ำใจกระไรหนา

การเผื่อแผ่แนะพ่อหนูจงดูกา

มันโอบอารีรักคืนักเอ๋ย ฯ

นายแก้ว แต่ง ร้องลำจิ้นซิมเล็ก

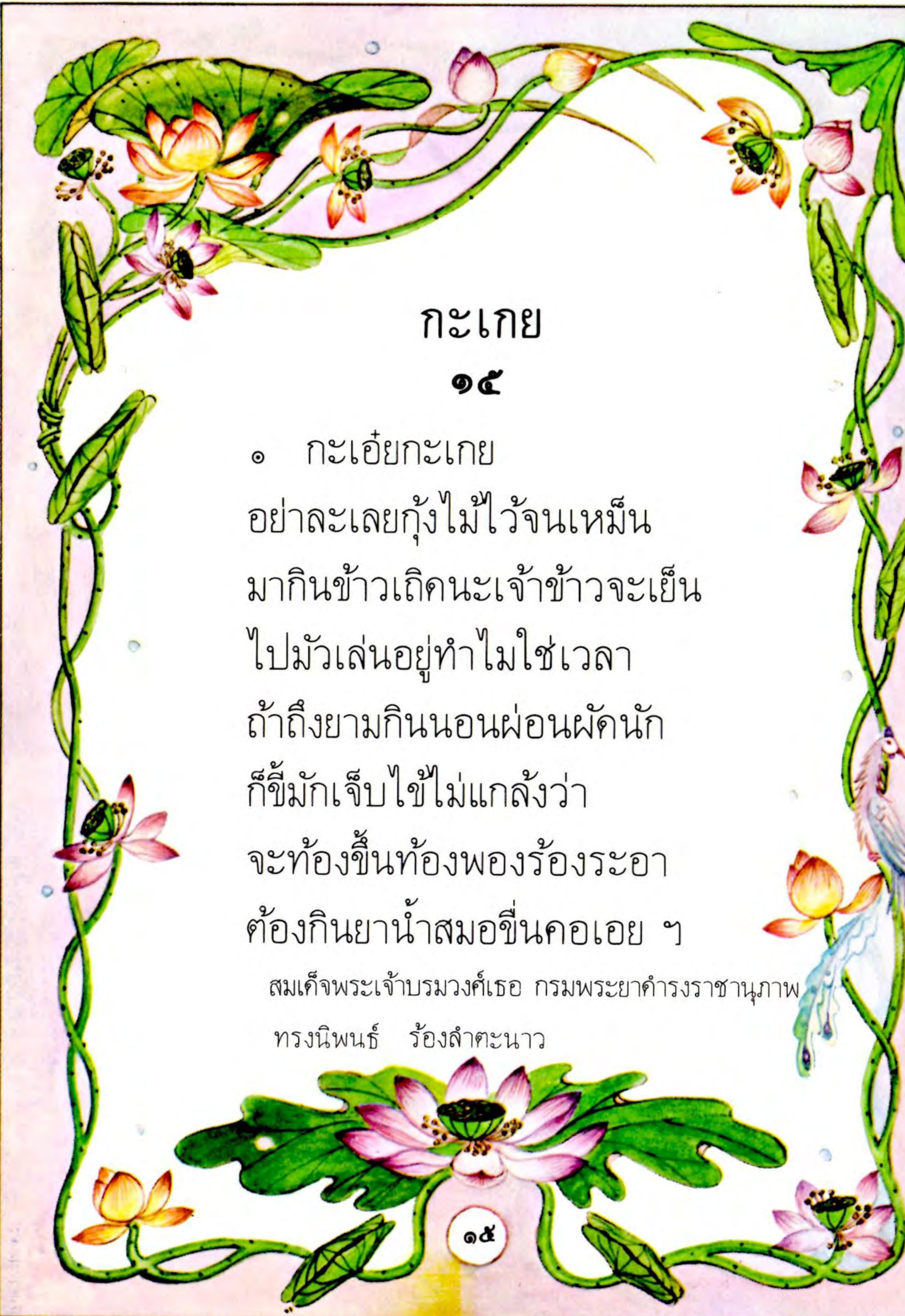

แมงมุม

๑๔

๑ แมงเอ๋ยแมงมุม
ขยุ้มหลังคาที่อาศัย
สั่งสอนลูกรักให้ชกโย
ลูกไถลไม่ต้องจำตี
ไต่ความเจ็บแค้นแสนสาหัส
เพราะขึ้นขัดถ้อยคำแล้วซ้ำหนี
เด็กเอ๋ยเจ้าอย่าเป็นดังเช่นนี้
สิ่งไม่ศิครูว่าอย่าทำเอ๋ย ฯ

หลวงประชุมบรรณสาร (พิณ) แต่ง ร้องสามอณูร้องให้

กะเกย

๑๕

๑ กะเอ๋ยกะเกย

อย่าละเลยกุงไม้ไผ่จนเหม็น

มากินข้าวเถิดคนะเจ้าข้าวจะเย็น

ไปมั่วเล่นอยู่ทำไมใช้เวลา

ถ้าถึงยามกินนอนผ่อนผัดน้ก

ก็ขี้มกเจ็บไข้ไม่แกล้งว่า

จะทำงขึ้นท้องพองร้องระอา

ต้องกินยาน้ำสมอขึ้นคอเอ๋ย ฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำรงราชานุภาพ

ทรงนิพนธ์ ร้องลำตะนาว

๑๕

มดแดง

๑๖

๑ มดเอี่ยมมดแดง

เล็กเล็กเรียวแรงแข็งขยัน
ไครกล้ำกรายทำร้ายถึงรังมัน
ก็วิ่งพรุกรุกันมาทันที
สู้ได้หรือมิได้ใจสาหัส
ปากกัดกันต่ออย่าถอยหนี
ถ้ารังเราไครกล้ำมาราวี
ต้องต่อตีทรหดเหมือนมดเอี่ยม ๆ

นายทัก เปரியณ แต้ง ร้องลำพัดชา

๑๖

ตุ๊กแก

๑๗

๑ ตุ๊กแกเอ๋ยตุ๊กแก

ทับแกแซ่ร้องกึกก้องบ้าน

เหมือนเตือนหนูให้รู้อาการ

น่ารำคาญเสียแท้แท้แสบจริงจริง

อันความลับเหมือนกับทับที่ลับแน่

อย่าตีแผ่ให้กระจายทั้งชายหญิง

ที่ควรปิดปิดไว้อย่าไหวติง

ควรจะนิ่งนิ่งไว้ในใจเอ๋ย ฯ

นายทัก เปรียญ แต่ง ร้องลำสะสม

กระต่าย

๑๘

๑ กระต่ายกระต่าย

มุ่งหมายเสาะหาแต่อาหาร

เพลินนึกคิดเร็วคักคาน

ลนลานเชือกรั้วคัมคั่นคอ

จะทำการสิ่งไรให้พินิจ

อย่าคิดแต่ละโมภโลภลาภหนอ

เห็นแต่ไ้ไ้ไขว่คว้าไม่รารอ

จะยื่นคอเข้าเร็วยายแก้วเอ๋ย ฯ

พระราชวรวงศ์เชอ พระองค์เจ้าสุทัศน์นิภาธร

ทรงนิพนธ์ ร้องลำตะลุ่มโปง

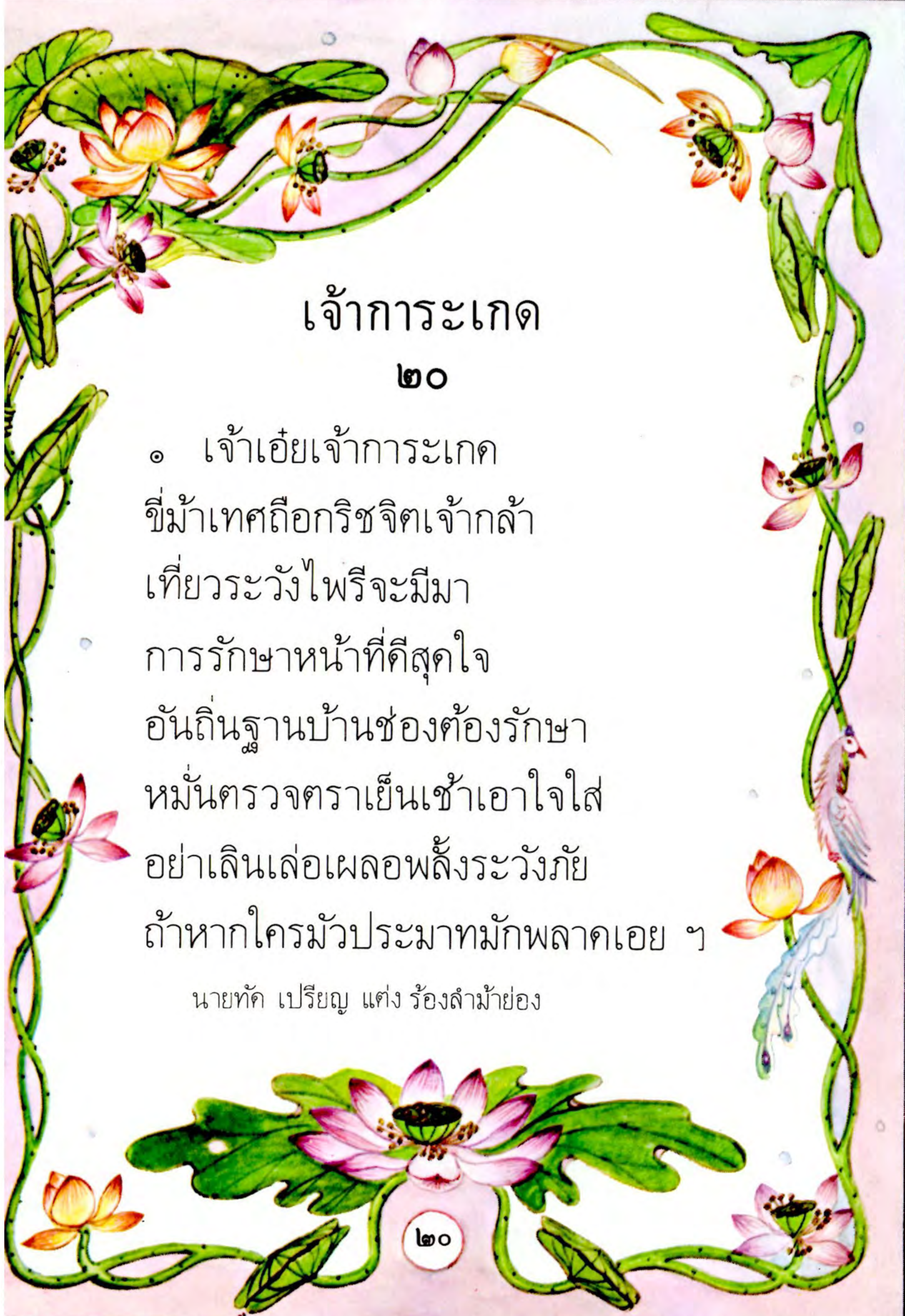

โพงพาง

๑๙

๐ โพงเอยโพงพาง
ทอคขวางกลางลำน้ำไหล
มัจฉาตาบอดคลอดเข้าไป
ติดอยู่ในข่ายชิงตริงตรา
ตาบอดอยู่ประสาตัวตาบอด
อย่าทำสอดตาเห็นเช่นว่า
ควรเสงี่ยมเจียมพักตร์รักกายา
อวดฉลาดพลาดท่าพาจนเอย ฯ

หลวงประสิทธิ์อักษรสาร (เทศ) แต่ง ร้องลำลาวแคน

เจ้าการะเกด

๒๐

๑ เจ้าเอ๋ยเจ้าการะเกด
ขี้ม้าเทศถือกริชจิตเจ้ากล้า
เทียบระว่างไฟรีจะมีมา
การรักษาหน้าที่ดีสุดใจ
อันถิ่นฐานบ้านช่องต้องรักษา
หมั่นตรวจตราเย็นเช้าเอาใจใส่
อย่าเล่นเลอเพลอพลั้งระว่างภัย
ถ้าหากใครมัวประมาทมักพลาดเอ๋ย ฯ

นายทัก เปரியญ แต่ง ร้องลำม้ายอง

๒๐

โมเเย

๒๑

๑ โมเอี้ยโมเเย

ไปทะเลเมาคลื่นฝืนไม้ไหว
ให้อ่อนจิตอาเจียนวิงเวียนไป
พักอาศัยจอดนอนก็ผ่อนคลาย
อันเมาเหล้าเมายามักพาผิด
และพาติดทนอยู่ไม่รู้หาย
จะเสื่องลือชื่อชั่วจนตัวตาย
อย่าเมามายปนปีไม่ทีเอย ฯ

นายแก้ว แต่ง ร้องลำจิ้นคาววงเคียว

แท้จริง

๒๒

๐ แท้แยะแท้จริง
กว้างแวงอยู่ในลำแม่น้ำไหล
ไม่มีเจ้าของปกครองไป
ต้องลอยตามน้ำใสไปโคลงเคลง
เหมือนใครลอยโลเลไม่ยุคหลัก
คนขี้มักกั้มรุ่มกันคุมเหง
ต่อความดีป้องกันคนจึ่งเกรง
อย่าแท้จริงมคตะนอยจะต้อยเอย ๆ

นายทัก เปரியัญ แต่ง ร้องลำลองเรือ

นกเขา

๒๓

๑ นกเอี้ยงนกเขา

ขึ้นแต่เช้าหลายหนไปจนเที่ยง
สามเส้ากุกแกมแซมสำเนียง
เสนาะเสียงเพียงจะรีบงีบระงับ
อันมารคาร์กบุตรสุคนธอม
สู้ขับกล่อมไกวเปลให้หลับ
พระคุณท่านซาบซึ้งอย่าลืมลับ
หมั่นค้ำบัค้ำเข้านะเจ้าเอ๋ย ฯ

พระยาพิณิจสารา (ทิม) แต่ง ร้องลำเทพชาตรี

๒๓

จันทร์เจ้า

๒๔

๐ จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า
ใครขอข้าวขอแกงท้องแห้งหนอ
ร้องจนเสียงแห้งแหบถึงเสบคอ
จันทร์จะรอให้เราที่เปล้ากาย
ยืมจุมพุกท่านหายใจเห็นไม่คล่อง
จะหาช่องเลี้ยงตนเร่งชวนขวาย
 मैंเป็นคนเกียจคร้านพานกริดกราย
ไปมัวหมายจันทร์เจ้าอดข้าวเอ๋ย ฯ

นายทัก เปรียญ แต่ง ร้องลำพราหมณ์คึกน้ำเต้า

ช้างพลาย

๒๕

๑ ช้างเอ๋ยช้างพลาย
ร่างกายกำยำล่ำสัน
กินไฟไอบคกตกมัน
คุณันโดยหมายว่ากายโต
มนุษย์น้อยน้กหนายังสามารถ
เอาเชือกบาศคล้องติดด้วยฤทธิ์โง่
อย่าถือคือคังช้างทำวางโต
จะยีนไซติคปลอกไม่ออกเอ๋ย ฯ

นายแก้ว แต่ง ร้องลำซมดงนอกสามชั้น

จ๊อบแจจ

๒๖

๑ จ๊อบเอ๋ยจ๊อบแจจ

เจ้ามีแรงควักข้าวเปียกป้อนยายหรือ

เห็นจะเป็นแต่เขาเล่าลือ

จะยี้คถือเอาเป็นจริงยังกริ่งใจ

ความเลื่องลือต่อก่อให้วุ่น

อย่าเพ่อจนเชื่อนักมักเหลวไหล

ควรฟังหูไว้หูคู้ไป

พกหินไว้มีคุณกว่านุ่นเอย ฯ

หลวงประสิทธิ์อักษรสาร (เทศ) แต่ง ร้องลำลองเรือพระนคร

ดูเหว่า

๒๗

๑ ดูเอ๋ยดูเหว่า
ผีปากเจ้าเหลือเอกวิเวกหวาน
ผู้ไคฟังวังเวงบรรเลงลาญ
น่าสงสารน้ำเสียงเจ้าเกลี้ยงกลม
เป็นมนุษย์สุดคึกก็ทีปาก
ถึงจนยากพูดจริงทุกสิ่งสม
ไม่หลอนหลอกปลอกปลิ้นค้ำยล้นลม
คนคงชมว่าเพราะเสนาะเออ ๑

นายแก้ว แต่ง ร้องลำเขมรใหญ่

๒๗

นกกระจาบ

๒๘

๐ นกเอี้ยงนกกระจาบ
เห็นใบพงลงคาบค้อยเพียรขน
มาสอดสอยค้ำยจะงอยปากของตน
ราวกับคนช่างพินิจคิดทำรัง
ช่างละเอียดเสียดสลับออกซับซ้อน
อยู่พักร้อนนอนร่มใต้สมหวัง
แม้ทำการหมั่นพินิจคิดระวัง
ให้ได้ดังนกกระจาบไม่หยาบเอย ฯ

นายทศ เปரியัญ แต่ง ร้องลำตะลุ่มโปง

๒๘

หนุหรือ

๒๙

๐ หนุเอ๋ยหนุหรือ
ไววียงซอนซุกกุกกัก
ค้อนทับกับแจ้แย่ตารัก
เพราะช้วนักไม่น่าจะปราณี
จะกินได้มีได้ก็ไม่ว่า
ชั้นผ่อนผ้ากัคคั้นจนป่นปี
ทำสิ่งใดไซ้ประโยชน์แม่นโทษมิ
เป็นไมคีย่าทำจงจำเออย ๆ

นายแก้ว แต่ง ร้องลำจิ้นขวัญอ่อน

โอละเห่

๓๐

๐ โอเอ๋ยโอละเห่

คิดถ่ายเทตื่นนอนแต่ก่อนไก่

ทำขนมแข่งมาหากำไร

เกิดขัดใจกันในครัวทั้งผ้าเมีย

ผ้าตีเมียค่าทำขนม

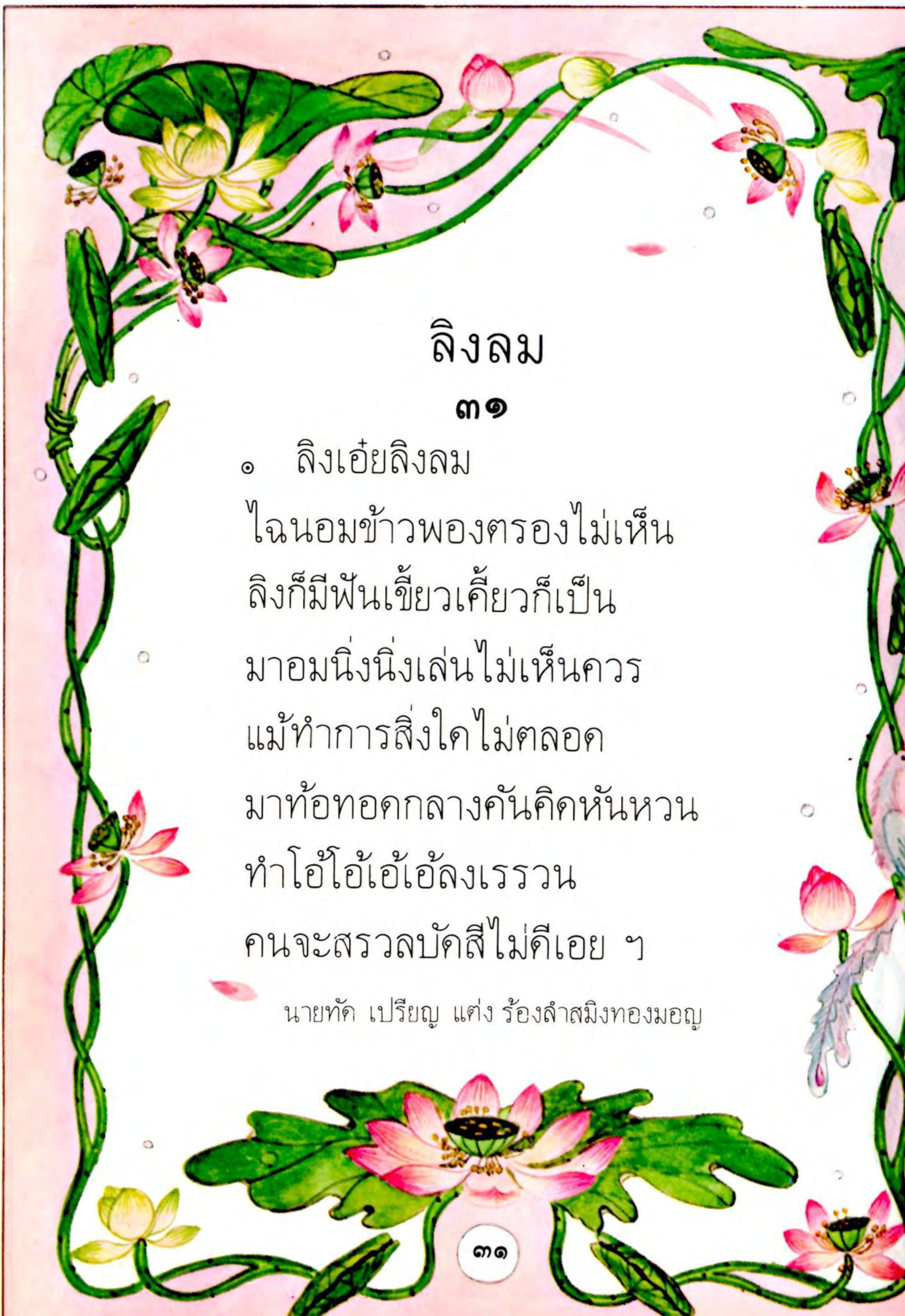
ลืมขนมทิ้งไว้ไม่คนเขี่ย

กันหม้อเตรียมใหม่ไฟลวกเสีย

ขนมเสียเพราะวิวาทขาดทุนเอ๋ย ฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

ทรงนิพนธ์ ร้องลำจิ้นต้อยหม้อ

สิงลม

๓๑

๑ สิงเอ๋ยสิงลม

โฉนอมข้าวพองตรองไม่เห็น

สิงก็มีฟันเขี้ยวเคี้ยวก็เป็น

มาอมหนึ่งหนึ่งเล่นไม่เห็นควร

แม้ทำการสิ่งใดไม่ตลอด

มาท้อทอดกลางคันคิดหันหวน

ทำโอ้อ้อเอ้อเอ้อลงเรรวน

คนจะสรวลบัคสีไม่คี่เอ๋ย ๆ

นายทัก เปரியัญ แต่ง ร้องลำสึงทองมอญ

อิมก่อน

๓๒

๑ อิมเอ๋ยอิมก่อน

รีบจะไปคุลครโขนหนึ่ง

ทิ้งสำหรับคับค้อนไว้อู้งรัง

เหมาคนอิมทีหลังให้ล้างชาม

การเฝ้าเอาเปรียบกันอย่างนี้

มีคืหนอเจ้าฟังเราห้าม

คบเพื่อนฝูงจงอุตส่าห์พยายาม

รักษาความสามัคคีจงดีเอ๋ย ฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำรกราชานุภาพ

ทรงนิพนธ์ ร้อยลำสระเบบหรงนอก

ช่อมมรดี

๓๓

๑ ช่อมเอ๋ยช่อมมรดี

จะเสียทีก็เพราะเพลिनจนเลินเล่อ

ระวังตนอย่าเป็นคนใจเหอเรือ

ระวังพูดอย่าให้พ้อถึงความใน

แม่นใครไม่ระวังตั้งเป็นหลัก

เดินก็มักพลาดพื้นสิ้นไถล

พูดก็มักพรวดพล่อพ้อจ้อไป

ระวังไว้เป็นทุนแม่คุณเอ๋ย ฯ

นายทัด เปரியญ แต่ง ร้องลำซ่างประสานงา

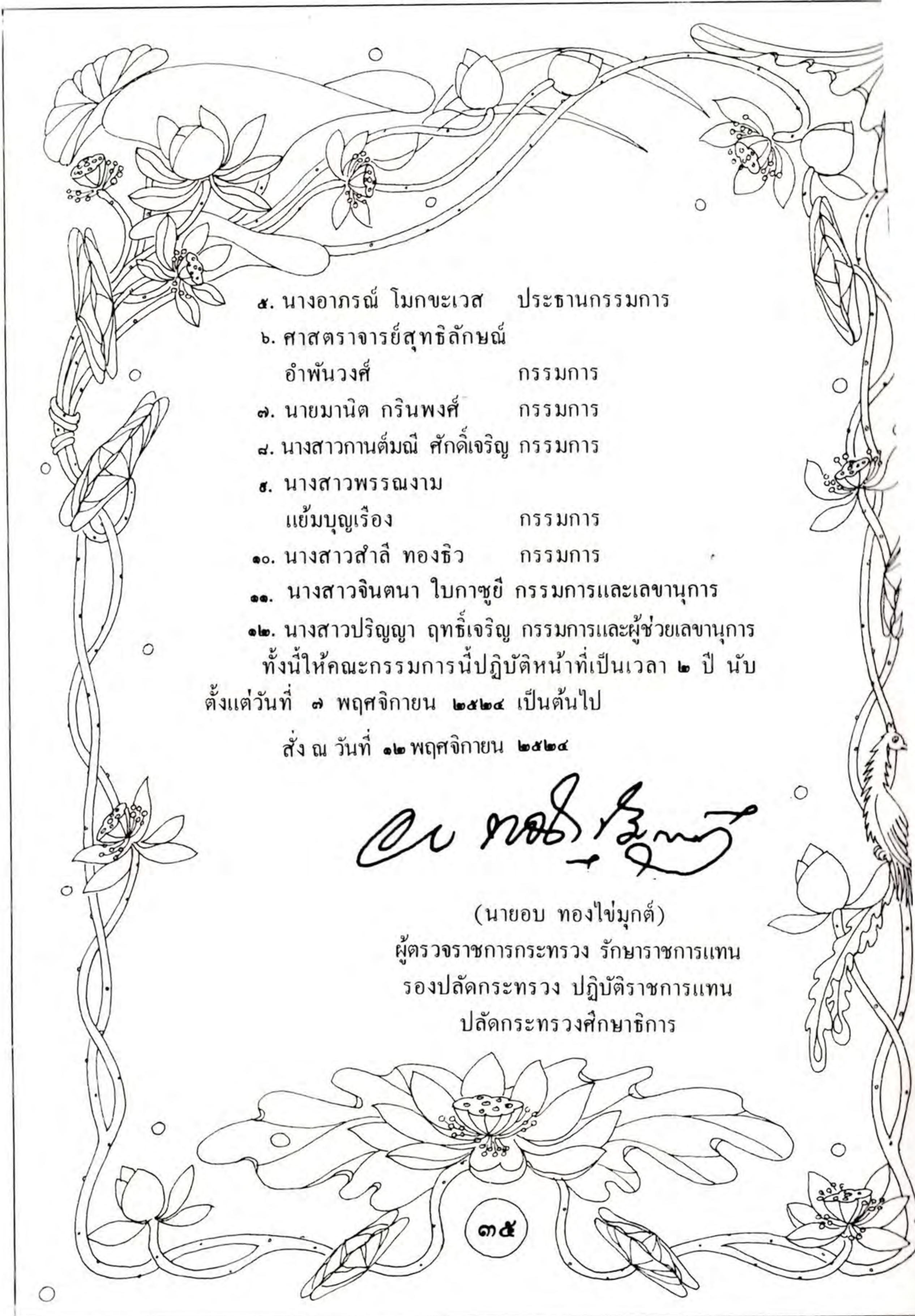
คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ วก. ๖๒๓/๒๕๒๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหนังสือสำหรับเด็ก

อนุสนธิคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก. ๔๖๑/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหนังสือสำหรับเด็ก นั้น เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวมีอายุ ๒ ปี บัดนี้อายุของคณะกรรมการดังกล่าวจะได้สิ้นสุดลง ดังนั้นจึงแต่งตั้งให้บุคคลต่อไปนี้เป็นกรรมการปฏิบัติหน้าที่สืบต่อไป คือ

๑. คุณหญิงสมโรจน์ สวัสดิกุล	
ณ อยุธา	ที่ปรึกษา
๒. คุณหญิงเบญจา แสงมลิ	ที่ปรึกษา
๓. นายโกวิท วรพิพัฒน์	ที่ปรึกษา
๔. ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ	ที่ปรึกษา

-
๕. นางอาภรณ์ โมกชะเวส ประธานกรรมการ
๖. ศาสตราจารย์สุทธีลักษณ์
อำพันวงศ์ กรรมการ
๗. นายมานิต กรินพงศ์ กรรมการ
๘. นางสาวกานต์มณี ศักดิ์เจริญ กรรมการ
๙. นางสาวพรรณงาม
แย้มบุญเรือง กรรมการ
๑๐. นางสาวสำลี ทองธิว กรรมการ
๑๑. นางสาวจินตนา ไบกาชุย กรรมการและเลขานุการ
๑๒. นางสาวปริญญา ฤทธิเจริญ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
ทั้งนี้ให้คณะกรรมการนี้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลา ๒ ปี นับ
ตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

ดร. ทองไข่มุกด์

(นายอบ ทองไข่มุกด์)

ผู้ตรวจราชการกระทรวง รักษาการแทน
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

N 974-00-8713-1

120900897